

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/54/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200294
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200294.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu : ŠPRINT, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Pri Plynárni 3, IČO : 31 719 635, právne zastúpený : JUDr. Tibor Šafárik, advokát, so sídlom kancelárie v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému : Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 52, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 30. januára 2015, č. OLP/695/2015, konajúc o odvolaní žalovaného správneho orgánu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 07. apríla 2016, č. k. 7S/31/2015-50, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 07. apríla 2016, č. k. 7S/31/2015-50 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 07. apríla 2016, č. k. 7S/31/2015-50 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky z 30. januára 2015, č. OLP/695/2015 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný správny orgán“) zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobcu v konaní pred súdom) a potvrdil rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach z 01. októbra 2014, č. 2014/03886-03/HV (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Regionálny

úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach (ďalej len „prvoinštančný správny orgán“) uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi v konaní pred súdom), podľa ustanovenia § 57 ods. 46 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. a ustanovení § 46 a § 47 Správneho poriadku pokutu vo výške 300 eur za spáchanie správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z., ktorého sa účastník správneho konania dopustil 02. júna 2014 tým, že v zariadení spoločného stravovania - herňa Blue Game na Staničnom námestí 13 v Košiciach porušil povinnosť stanovenú v ustanovení § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. tým, že nezabezpečil kontrolu dodržiavania osobnej hygieny zamestnancov, a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd žalovaný správny orgán zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred krajským súdom.

Krajský súd v konaní podľa ustanovení § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, po preskúmaní obsahu administratívneho spisu, dospel k záveru, že žaloba bola opodstatnená, preto rozhodnutia zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému správnejmu orgánu na ďalšie konanie.

Ďalej krajský súd uviedol, že je nepochybné z administratívneho spisu, že pri kontrole 02. júna 2014 vykonanej pracovníkmi Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Košiciach boli zistené nedostatky, ktoré uvádza zápisnica z kontroly z uvedeného dňa. Uvedené nedostatky sa však netýkali osobnej hygieny zamestnancov, ale neporiadku v zariadeniach kontrolovaného subjektu, teda priestorov, kde sa zamestnanci žalobcu v pracovnom čase zdržiavajú. O uvedenom svedčí napr. zavesenie svetrov, kabátov a i. nad drezom, teda nad umývacím priestorom, skladovanie osobných vecí po pultoch a i.. Uvedené nedostatky nespádajú pod právnu kvalifikáciu priestupku, a to ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene zákonov, účinného v čase vykonania kontroly.

Podľa krajského súdu osobná hygiena zamestnancov spočíva v ich čistom obliekaní, hygiene rúk, celkového čistého vzhľadu a i. a poukázal na znenie ustanovenia § 12 písm. a/ vyhlášky č. 533/2007 Z. z..

Z obsahu zápisnice z kontroly nie je podľa krajského súdu zrejmé, či sa v uvedenej herni podáva aj strava a vzhľadom na ustanovenie § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z., takáto kontrola fyzickej alebo právnickej osobe sa môže ukladať iba osobe, ktorá prevádzkuje zariadenie spoločného stravovania. V danom prípade sa asi jedná iba o bar. Z obsahu odôvodnenia rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, v čom spočívalo ohrozovanie zdravia vyplývajúce z osobnej hygieny zamestnancov.

Ďalej krajský súd poukázal na znenie ustanovení § 2 ods. 1 písm. f/ a písm. g/ zákona č. 355/2007 Z. z. a ustanovenie § 8 ods. 1 vyhlášky č. 533/2007 Z. z. a skonštatoval, že predmetom kontroly boli však priestory prevádzky herne Blue Game na Staničnom námestí 13 v Košiciach. Za uvedené nedostatky je potrebné považovať inú právnu kvalifikáciu, pričom od kontrolovaného subjektu nebol vyžiadaný posledný záznam o tom, kedy došlo k zabezpečeniu a kontrolovaniu čistoty zariadenia a prevádzkových priestorov. Z obsahu napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z akých dôvodov považoval správny orgán osobnú hygienu zamestnancov za správny delikt, keď k uvedenému zisteniu nie je v administratívnom spise žiadna zmienka, pričom žalobca poukázal na záznam o vykonaní kontroly za mesiac máj 2014.

Napokon, ako to uviedol žalobca v žalobnej námietke, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 391/2006 Z. z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na pracovisko v prílohe č. 1, bod. 18.1., 18.2. špecifikuje tieto požiadavky, ktoré však v prípade žalobcu dodržané boli, teda s odvolacími dôvodmi sa tak prvoinštančný správny orgán, ako aj žalovaný správny orgán dostatočným spôsobom nevysporiadal.

Ďalej krajský súd uviedol, že ustanovenie § 6 ods. 2 vyhlášky č. 533/2007 Z. z. tiež iba stanovuje spôsob zabezpečenia dostatočného prívodu teplej vody a ďalších technických parametrov, čo v danom prípade splnené bolo. Otázkou spôsobu ukladania osobných vecí a šatstva tiež upravuje ustanovenie § 6 ods. 3 vyhlášky č. 533/2007 Z. z., avšak kontrolné zistenia nešpecifikovali ako tieto nedostatky mohli

ovplyvniť bezpečnosť a ochranu zdravia, naviac, ak prvoinštančný správny orgán mal k dispozícii anonymné podanie z 02. mája 2014, teda, či naozaj sa zamestnanci žalobcu nemali kde prezliekať a i. a ako vyzerala hygiena podláh a ostatného zariadenia.

Žalovaný správny orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí prevádzkovateľ spoločného stravovania, ak poruší niektorú z povinností podľa ustanovenia § 26 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z. z.. V takom prípade sa uloží pokuta podľa ustanovenia § 57 ods. 46 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. v rozpätí od 165 eur do 16 596 eur. Podľa ustanovenia § 63c ods. 6 zákona č. 355/2007 Z. z. konania začaté a právoplatne neskončené pred 01. augustom 2014 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

U žalobcu bola vykonaná kontrola pred 01. augustom 2014, kedy platil zákon č. 204/2014 Z. z., preto, podľa ustanovenia § 57 ods. 46 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. príslušný orgán verejného zdravotníctva uloží pokutu od 165 eur do 16 596 eur za správne delikty podľa odsekov 1-21, 34 až 36 a 38 až 44. Uvedené správne trestanie zodpovedá ustanoveniu § 57 ods. 17 prvej vete zákona č. 355/2007 Z. z..

Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav, krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu ako aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, pre jeho nepreskúmateľnosť a nesprávnu právnu kvalifikáciu, pričom v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom krajského súdu podľa ustanovenia § 250r Občianskeho súdneho poriadku.

II.

Odvolanie žalovaného správneho orgánu

Žalovaný správny orgán podal riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 07. apríla 2016, č. k. 7S/31/2015-50 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a „odvolanie žalovaného správneho orgánu“), v ktorom sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že v celom rozsahu potvrdí rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca listom podaným na krajský súd 14. júna 2016 a uviedol, že napadnuté rozhodnutie je formálne i vecne správne, preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalobca navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Trovy odvolacieho konania si žalobca neuplatnil.

IV.

Právny názor odvolacieho súdu

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa ustanovenia § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení ustanovením s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného správneho orgánu podľa ustanovenia § 212 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk) po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného správneho orgánu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotno-právných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu z 30. januára 2015, č. OLP/695/2015, ktorým Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky zamietol odvolanie účastníka správneho konania (žalobcu v konaní pred súdom) a potvrdil rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach z 01. októbra 2014 č. 2014/03886-03/HV, ktorým Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Košiciach uložil účastníkovi správneho konania (žalobcovi v konaní pred súdom), podľa ustanovenia § 57 ods. 46 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z. z. a ustanovení § 46 a § 47 Správneho poriadku pokutu vo výške 300 eur za správny delikt podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z., ktorého sa dopustil 02. júna 2014 tým, že v zariadení spoločného stravovania - herňa Blue Game na Staničnom námestí 13 v Košiciach porušil povinnosť ustanovenú v ustanovení § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. tým, že nezabezpečil kontrolu dodržiavania osobnej hygieny zamestnancov.

Podľa ustanovenia § 57 ods. 17 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. správneho deliktu na úseku verejného zdravotníctva sa dopustí prevádzkovateľ zariadenia spoločného stravovania, ak poruší niektorú z povinností podľa § 26 ods. 4; to neplatí, ak ide o nesplnenie povinnosti podľa § 26 ods. 4 písm. i/ a j/ v prevádzke verejného stravovania, v stánku s rýchlym občerstvením a iných zariadeniach s ambulatným predajom pokrmov a nápojov a na hromadných podujatiach.

Podľa ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. fyzická osoba-podnikateľ a právnická osoba, ktoré prevádzkujú zariadenia spoločného stravovania (ďalej len „prevádzkovateľ zariadenia spoločného stravovania“), sú povinné kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov.

Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že v prejednávanej veci prvoinštančný správny orgán uložil účastníkovi správneho konania - žalobcovi v konaní pred súdom, pokutu vo výške 300 eur za spáchanie správneho deliktu, ktorý špecifikoval vo výroku rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu nasledovne : „za správny delikt podľa § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z., ktorého sa (žalobca) dopustil dňa 02. júna 2014 tým, že v zariadení spoločného stravovania - herňa Blue Game na staničnom námestí 13 v Košiciach porušil povinnosť ustanovenú v § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č.

355/2007 Z. z. tým, že nezabezpečil kontrolu dodržiavania osobnej hygieny zamestnancov.“

Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd dáva do pozornosti, že náležitosti výroku rozhodnutia správneho orgánu sú uvedené v ustanovení § 47 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

Z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku explicitne nevyplýva, že by výrok rozhodnutia musel obsahovať vecné, časové a miestne určenie konania, z ktorého správny delikt vyplýva. Na druhej strane však je nespochybniteľné, že iba výroková časť rozhodnutia správneho orgánu je schopná mať dopad na práva a povinnosti účastníkov konania a iba ona môže nadobudnúť právoplatnosť. Bezchybne formulovaný výrok je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia; len z neho je možné zistiť, či a aká povinnosť bola uložená, iba porovnaním výroku je možné usúdiť existenciu prekážky veci rozhodnutej, vylúčenie prekážky litispendencie, dvojakého postihu pre totožný skutok, je dôležitý pre určenie rozsahu dokazovania ako aj pre zaistenie riadneho práva na obhajobu, len výrok rozhodnutia správneho orgánu (a nie odôvodnenie) môže byť vynútiteľný správnou exekúciou a pod..

Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte preto musí vždy spočívať v špecifikácii správneho deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver napokon možno vyvodiť z ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku, keď vecou, o ktorej je rozhodované, je v danom prípade správny delikt a vymedzenie veci musí zodpovedať jej charakteru. V rozhodnutí trestného charakteru, ktorým je aj rozhodnutie o správnom delikte, je nevyhnuté jednoznačne určiť, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov, ktoré obsahujú popis skutku uvedením miesta, času a spôsobu spáchania správneho deliktu, poprípade aj uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným. Je preto neprijateľné, aby boli tieto údaje uvedené len v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu.

V prejednávanej veci síce prvoinštančný správny orgán v skutkovej vete vo výroku rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu uviedol miesto a čas spáchania skutku, avšak spôsob spáchania správneho deliktu vo výroku rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu absentuje, resp. nie je dostatočne individualizovaný tak, aby nedošlo k jeho zmeneniu s iným skutkom. Uvedená individualizácia konania, za ktoré je žalobca sankcionovaný je obsiahnutá len v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, čo však vzhľadom na vyššie uvedené neobstojí a je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, keď v konaní prvoinštančného správneho orgánu a žalovaného správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Na uvedené musel odvolací súd prihliadnuť z úradnej povinnosti.

Krajský súd, hoci to nebolo sporným, v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že z obsahu zápisnice z kontroly nie je zrejmé, či sa v uvedenej herni podáva aj strava a vzhľadom na ustanovenie § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z., takáto kontrola fyzickej alebo právnickej osobe sa môže ukladať iba osobe, ktorá prevádzkuje zariadenie spoločného stravovania. V danom prípade sa asi jedná iba o bar.

Podľa názoru odvolacieho súdu v ustanovení § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. je obsiahnutá skutková podstata správneho deliktu podľa ktorej, subjektom tohto správneho deliktu je špeciálny subjekt - prevádzkovateľ spoločného stravovania. Termín zariadenie spoločného stravovania je potom definovaný v ustanovení § 26 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z., keď zákonodarcia v ustanovení uvádza, že zariadenia spoločného stravovania sú zariadenia, ktoré poskytujú stravovacie služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním pokrmov alebo nápojov na pracoviskách, v školských zariadeniach, školách, zariadeniach sociálnych služieb, zariadeniach sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zdravotníckych zariadeniach, v prevádzkach verejného stravovania, v stánkoch s rýchlym občerstvením

a v iných zariadeniach s ambulantným predajom pokrmov a nápojov a na zotavovacích a iných hromadných podujatiach.

Vo formulácii právnej normy, ktorá je obsiahnutá v ustanovení § 26 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z., zákonodarca používa spojku „alebo“, ktorej význam v tomto prípade spočíva v tom, že spája dva výrazy (pokrm a nápoj), ktoré vyjadrujú dve možnosti - eventualitu. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 26 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. preto platí, že zariadením spoločného stravovania je aj zariadenie, v ktorom sa neposkytujú služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním pokrmov (podľa krajského súdu stravy) ale poskytujú len služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním nápojov, teda aj „bar“, ak spĺňa ďalšie definíčné kritériá stanovené v ustanovení § 26 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z..

Keďže v konaní nebolo sporným, a tiež z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol v čase vykonanej kontroly prevádzkovateľom herne Blue Game na Staničnom námestí 13 v Košiciach, v ktorej sa poskytovali služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním nápojov, odvolací súd konštatuje, že žalobca mohol byť špeciálnym subjektom správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z., keď bol prevádzkovateľom zariadenia spoločného stravovania - herne Blue Game, teda prevádzky verejného stravovania, v ktorej sa poskytujú stravovacie služby spojené s výrobou, prípravou a podávaním nápojov. Neobstojí preto názor krajského súdu, podľa ktorého žalobca nespĺňa definíčné znaky prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania a nemôže byť sankcionovaný za spáchanie správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z..

Ďalej podľa krajského súdu nedostatky uvedené v zápisnici z kontroly sa netýkali osobnej hygieny zamestnancov, ale neporiadku v zariadeniach kontrolovaného subjektu, teda priestorov, kde sa zamestnanci žalobcu v pracovnom čase zdržiavajú. O uvedenom svedčí napr. zavesenie svetrov, kabátov a i. nad drezom, teda nad umývacím priestorom, skladovanie osobných vecí po pulloch a i.. Uvedené nedostatky nespádajú pod právnu kvalifikáciu priestupku, a to ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene zákonov, účinného v čase vykonania kontroly. Osobná hygiena zamestnancov spočíva v ich čistom obliekaní, hygiene rúk, celkového čistého vzhľadu a i..

Z ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. vyplýva, že objektívna stránka tohto správneho deliktu spočíva v povinnosti prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov. Objektívna stránka správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. teda spočíva v opomenutí (nečinnosti) prevádzkovateľa zariadenia spoločného stravovania vo vzťahu k povinnosti kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny jeho zamestnancov.

Podrobnosti o požiadavkách na dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov sú upravené vo vyhláške Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 533/2007 Z. z. o podrobnostiach o požiadavkách na zariadenia spoločného stravovania. Podľa ustanovenia § 12 vyhlášky č. 533/2007 Z. z. zamestnanci

- a/ vstupujú na pracovisko len v čistom a vo vhodnom pracovnom odevu a dodržiavajú ďalšie zásady osobnej čistoty, čistoty pracovného prostredia a pracovných pomôcok,
- b/ dôkladne si umývajú a podľa potreby dezinfikujú ruky pred vstupom na pracovisko a pred začatím činnosti, ihneď po ich znečistení, pri prechode z jedného druhu práce na druhý, po fajčení, po úprave šatstva a osobitne po použití záchodu,
- c/ neopúšťajú pracovisko v pracovnom odevu,
- d/ používajú pri príprave a pri výdaji pokrmov a nápojov pokrývku hlavy tak, aby mali úplne zakryté vlasy; muži s bradou alebo fúzmi používajú pokrývku úst,
- e/ používajú pri príprave a pri výdaji stravy pre dojčatá ochranný odev, ochranné rukavice a pokrývku úst,
- f/ majú možnosť výmeny pracovného odevu v prípade jeho znečistenia počas práce,
- g/ nevykonávajú počas práce toaletné úpravy zovňajšku,

h/ nemajú na rukách počas práce šperky, hodinky a iné ozdobné predmety a v pracovnom odevu majú len čistú vreckovku a pomôcky potrebné na výkon práce,
i/ nefajčia a nejedia v miestnostiach, v ktorých sú potraviny, polotovary a pokrmy,
j/ používajú pri výdaji hotových pokrmov jednorazové rukavice.

V ustanovení § 12 vyhlášky č. 533/2007 Z. z. zákonodarca stanovuje jednotlivé povinnosti zamestnancov prevádzkovateľov zariadení spoločného stravovania, ktoré sa viažu na dodržiavanie ich osobnej hygieny, ktorých plnenie je zamestnávateľ povinný kontrolovať v zmysle ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. pod hrozbou spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z..

Odvolací súd z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu zistil, že žalobca ako účastník správneho konania porušil povinnosť stanovenú v ustanovení § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. tým, že :

- nevytvoril podmienky na uchovávanie civilného a pracovného odevu osobných vecí zamestnancov, ktorých v čase kontroly bolo 8 z toho 5 žien a 3 muži. V čase kontroly odev a osobné veci zamestnancov boli uložené vo viacúčelovom priestore situovanom na 1.PP, ktorý slúži aj ako monitorovací priestor, administratívny priestor, priestor na uchovávanie cukrovniiek. Ďalej zistili uchovávanie osobných vecí a časti odevu aj v sklade nápojov situovanom na 1. NP, do ktorého sa vstupuje cez barový priestor. Uvedené zistenia sú v rozpore s ustanovením § 6 ods. 3 vyhlášky č. 533/2007 Z. z., v zmysle ktorého zariadenia spoločného stravovania musia mať primeraný počet šatní pre zamestnancov oddelených pre mužov a ženy a oddelených aj od prevádzkových miestností a skladov. Šatne musia umožniť oddelené uloženie pracovného a civilného odevu,
- nevytvoril podmienky na umývanie rúk zamestnancov v zápultí baru. Zamestnanci si ruky umývali v dvojdreze, ktorý slúžil na umývanie riadu. Poháre a šálky do konzumentov boli uložené v oboch častiach umývadliového drezu. Uvedené zistenie je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 2 vyhlášky č. 533/2007 Z. z., v zmysle ktorého priestory, v ktorých sa manipuluje s potravinami, musia byť vybavené umývadlami s tečúcou studenou pitnou vodou a teplou vodou s teplotou najmenej 45 °C. Umývadlá na umývanie rúk musia byť vybavené prívodom tečúcej teplej a studenej pitnej vody, prostriedkami na umývanie rúk a na ich hygienické osušenie.

Odvolací súd konštatuje, že nesprávnym právnym posúdením veci je potrebné rozumieť pochybenie správneho orgánu spočívajúce v tom, že správny orgán na úplne a presne zistený skutkový stav v zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 Správneho poriadku v spojení s ustanovením § 32 ods. 1 Správneho poriadku neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, aplikoval správnu právnu normu, no jej obsah interpretoval nesprávne alebo správne právnu normu interpretoval, no na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Vo všetkých uvedených prípadoch rozhodnutie správneho orgánu trpí vadou, ktorá má za následok jeho zrušenie správnym súdom v zmysle ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnom prieskume.

Ak odvolací súd vychádza z opisu objektívnej stránky správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. uvedenej v odôvodnení rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu, ostáva sporným, či žalovaný správny orgán spolu s prvoinštančným správnym orgánom na nimi zistený skutkový stav aplikovali správnu právnu normu - ustanovenie § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z., teda či z vykonaného dokazovania správnych orgánov a z ustáleného skutkového stavu správnymi orgánmi možno vyvodiť, že účastník správneho konania (žalobca v konaní pred súdom), ako právnická osoba - prevádzkovateľ zariadenia spoločného stravovania, si nesplnil povinnosť kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov podľa ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z., čím naplnil skutkovú podstatu iného správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z..

Ak žalovaný správny orgán tvrdí, že nezabezpečenie šatne pre zamestnancov baru a náležite vybaveného umývadla na umývanie rúk zamestnancov, prípadne aspoň označenie a vyčlenenie jednej časti

umývacieho dvojdrezu na umývanie rúk zamestnancov s jej označením možno kvalifikovať ako nesplnenie povinnosti žalobcu kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov podľa ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z., k uvedenému odvolací súd konštatuje, že z ustanovenia § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. jednoznačne vyplýva, že prevádzkovateľ zariadenia spoločného stravovania je povinný pod hrozbou sankcie kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny jeho zamestnancov, nie vytvárať podmienky pre jej dodržiavanie zamestnancami, napríklad zabezpečovaním a kontrolovaním čistoty zariadenia a prevádzkových priestorov (ustanovenie § 26 ods. 4 písm. l/ zákona č. 355/2007 Z. z.) alebo iným konaním, resp. nekonaním.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch inštancií preto nesprávne kvalifikovali správny delikt, keď na zistený skutkový stav aplikovali ustanovenie § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z. a vyvodili, že žalobca sa dopustil správneho deliktu, ktorý mal spočívať v nesplnení si povinnosti žalobcu ako účastníka správneho konania kontrolovať dodržiavanie osobnej hygieny zamestnancov. V tejto časti sa odvolací súd plne stotožňuje s názorom krajského súdu, na ktorý poukazuje (ustanovenie § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Odvolací súd nevyhovел odvolaniu žalovaného správneho orgánu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 07. apríla 2016, č. k. 7S/31/2015-50 ako vecne správny podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s ustanovením § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a prvoinštančného správneho orgánu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, keď v konaní prvoinštančného správneho orgánu a žalovaného správneho orgánu bola zistená vada, spočívajúca v tom, že správne orgány oboch inštancií jednoznačne nevymedzili skutkovú vetu správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. vo výrokoch svojich rozhodnutí a podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, keď rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu a žalovaného správneho orgánu vychádzali z neprávneho právneho posúdenia subjektívnej stránky správneho deliktu podľa ustanovenia § 57 ods. 17 zákona č. 355/2007 Z. z. v spojení s ustanovením § 26 ods. 4 písm. k/ zákona č. 355/2007 Z. z..

Napokon odvolací súd uvádza, že v prípade konštatovania nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu krajským súdom z dôvodu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku - nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, nemôže krajský súd v tej istej otázke vysloviť nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku - nesprávne právne posúdenie veci. Ak je rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmateľné, nemožno zároveň toto rozhodnutie považovať za nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď skutočnosť že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, môže krajský súd zistiť len preskúmaním samotného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré je však nepreskúmateľným. Navyiac, žalobca nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v žalobe ani nenamietal.

Rovnako treba poznamenať, že krajský súd v prejednávanej veci konal a rozhodoval podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keď rozhodoval o žalobe proti rozhodnutiu žalovaného správneho orgánu a preto sú správne orgány viazané právnym názorom krajského súdu vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí podľa ustanovenia § 250j ods. 7 Občianskeho súdneho poriadku a nie podľa ustanovenia § 250r Občianskeho súdneho poriadku, ako uvádza krajský súd v napadnutom rozhodnutí.

V.

Trovy odvolacieho konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s

ustanovením § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, avšak trovy odvolacieho konania si v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku neuplatnil (pozri č. 1. 62 súdneho spisu), preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný správny orgán v konaní úspech nemal, navyše správny orgán zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.